

EL VALLÈS NOU

PORTAVEU DEL REGIONALISME A GRANOLLERS I SA COMARCA

Preus de Suscripció
ES ANYA, trimestre. . . 1.50 ptes.
Número corrent, 10 céntims.

Redacció i Administració
Plassa del Bestià, 7, 1.er

Anuncis a preus convencionals
No s'admeten escrits sense firma

L'herència d'en Torras

Quan un Ajuntament que té grans deutes a pagar, i els pressupostos que fá no arriben a saldar els gastos que té, es molt clar que li es impossible pagar aquells deutes. ¿Si no arriba per a mantenirse com pot pagar deutes vells?

Per aixó els senyors que la menan en nostre Ajuntament enganyan al poble, enganyan als seus administrats ¿Si no fan per lo que gastan, si les entrades efectives son inferiors als gastos com poden pagar deutes atrassats?

Donat l'estat de Granollers cal parlar clar, molt clar, cal dir la vritat al poble.

El Sr. Torras, que predicá el no paguen per a ferse un partit dins la localitat, al lograr sentarse a l'Alcaldía es trobá en un carreró sense sortida: no podia fer pagar a aquells a qui havia aconsellat que no paguessin, i que'l pujaren a l'Alcaldía creguts que éll havia de trobar el sistema de que no haguessin de pagar—per alguna cosa es reuniren a son entorn—i per altre part tenia necessitat de atendre als gastos municipals a les cargues del municipi, i en aquest conflicte, en aquest compromís, avans que quedar malament amb els seus, avans que perdre el fals prestigi que havia adquirit preferí endogalar Granollers, pero d'una ma-

nera que de moment el poble no ho sentís, no s'en dongues compte i acudí a un empréstit que no mereix altre qualificatiu que el de *rifada*, perque no result res en profit del poble i si sols allargarse la vida per a éll i per els seus durant uns quants anys.

L'empréstit de 90.000 ptes. d'en Torras sols té una finalitat, la d'aplastar els pagos, Ell debía pensar: sortim del embull en que jo mateix m'he ficat com puguem, aplassem-ho tot per a quatre anys endavant, i els que vinguin després de nosaltres que's reventin, qui vulgui arreglar Granollers quan ho deixem, feina tindrà, jo i els meus ja no hi serem, i els que vinguin que s'arreglin. Pero el Sr. Torras no debía pensar que n'hi ha un que sempre hi es, i aquest es el poble qui en últim resultat es qui haurá de pagar els plats trencats per éll i per els seus.

Que la seva única finalitat era anar aplassant els pagos ho demostran ben clarament les condicions 1.ª, 2.ª i 3.ª del seu empréstit de data 25 Gener de 1917, per cert que l'exemplar que tenim a la vista no ve firmat per el propi Sr. Torras, sino que ve firmat per el Alcalde Accidental senyor Montañá, que sol ser el testafarro que fa sortir sempre que vol fer alguna barrabassada.

Les aludides condicions diuen aixís:
1.º La emissió constará de 180 títulos al portador a 500 pesetas uno. Devengarán el interés del 5% anual pagadero en 1.º de Julio y 1.º Enero de cada año.

2.º La amortización deberá efectuarse en 10 años al tenor del cuadro correspondiente, cuyo primero será en 1921 terminando en 1930. Los sorteos respectivos tendrán efecto en 15 Junio y el 15 Diciembre de cada año o el día anterior si resultaren festivos. Autorizarán el acta, el Alcalde, Síndico, Secretario y Contador del Ayuntamiento, anunciándose el resultado en los periódicos locales y Boletín Oficial de la provincia. El Ayuntamiento se reserva el derecho de anticipar la amortización estudiada.

3.º Al servicio de intereses quedan afectados todos los ingresos del presupuesto, los cuales responderán de la amortización, y asimismo, preferentemente para ambos servicios, la participación que el Estado concede al Ayuntamiento según el art.^o 4.º de la ley de 12 de Junio de 1911, luego de proceder tal entrega.

De modo que éll se creá un paper que li servís per a fer veurer que pagaba, pero qui efectivament pagarán seran els Ajuntaments que hi hagi del 15 de Juny de 1921 endavant hipotecant ja per aleshores amb caracter preferent tots els ingresos del pressupost, segons la condició 3.^a

¿Com s'ho arreglarán els Ajuntaments que d'aquí tres anys regeixin els cabals del poble?

Aixó no'l preocupa al Sr. Torras, éll ja sortí del apuro, éll resolgué de moment el conflicte del no pagar, creant un paper que no deu comen-

sàrse a pagar fins al Juny de 1921, en qual data ja deu pensar esser lluny de Granollers, ja al menys deu pensar viurer a Madrid, essent subsecretari, director general, o potser ministre, i a Granollers que s'arreglin.

DEL DEBAT NACIONALISTA

Segurament que dissentint dels seus companys de minoria, en Pi i Sunyer, va suscitar al Congrés el debat nacionalista que tant interès ha desvetllat a tothom. Mereix aplaudiments en Pi i Sunyer per haver-lo plantejat i sobretot per haver lograt véncer a l'eudemonisme pussilánim dels lerrixistes, treient-los del seu enconyiment i fent-los-hi capir alguna ideològica concepció que tendeixi al dignificantment de les rasses i dels hòmens. I es mes agradable encare si es té en compte que en Pi i Sunyer es un d'aquells ardis i actius propagandistes que sots el mestratge d'en Prat de la Riba cuidaren a la transfiguració de Catalunya, fent-li sentir la sensació de la llur ineborrable personalitat.

En Pi i Sunyer serenament va afrontar al Congrés espanyol, el problema de Catalunya, sense temer les airades protestes promogudes pels adversaris de l'actual renovació i eterns protestataris de tota idea enlaira i noble. Nosaltres, adversaris polítics, en el sentit estrictament partidista, d'en Pi i Sunyer, donem la mes efusiva i encomiástica felicitació al republicà digne i nacionalista exemplar, que amb motiu de la seva esmena al projecte de resposta al Missatge de la Corona, ha fet sentir de nou a la Cambra popular de l'Estat espanyol, la veu de Catalunya, iniciant el debat nacionalista, que, llevat de l'importàcia que té per si mateix, ha vingut a esvaïr equívocs i ha extenuar recels.

Molts nacionalistes que se senten sugestionats per els acorts de la memorable Assambla de Manresa,

veihen amb cert escepticisme l'intervenció dels hòmens de la Lliga Regionalista en els afers governamentals d'Espanya i els semblava una claudicació d'idees o un ajornament transitori de les intenses campanyes nacionalistes. Per aquests i per altres polítics que no concebeixen, perque potser una llei metafísica els ho impideix, el sentiment de patria de la manera que nosaltres l'entnem i que havien arribat a creurers que una evolució espontania havia fet mes moderades les doctrines del nacionalisme predicat per en Cambó, calia una definició franca i categòrica de les conviccions nacionalistes o simplement regionalistes del ministre de Foment. Quan aquest es un magnífic discurs, sense eufemismes, ha afirmat que la vestidura ministerial no havia influït en lo mes mínim per a atenuar les seves conviccions nacionalistes, sinó, que era el mateix de sempre, el de la seva joventut i el de la Solidaritat Catalana, defensant el nacionalisme basc i fins congratulant-se d'haver-ne sigut propulsor.

Les aspiracions nacionalistes de tot Espanya se troven representades ja, dintre l'Estat espanyol i deuen confiar esperansades que promptament se trovarán en el cim del seu gloriós esdevenir.

SIRS.

UN ATROPELL

El dijous passat al sortir de la sessió de l'Ajuntament es doná un espectacle indigne d'una població culta i que per la forma com esdevingué es un veritable atropell a la llibertat d'actuació dels regidors.

Antecedents: El dijous es presentaren al consistori uns comptes que havien quedat sobre la taula en la sessió anterior, comptes que en ús del seu dret i creient cumplir son deurer no volgueren aprobar els individus de la minoria i dels quals digué el Sr. Xuclá que en trobava alguns d'exagerats, entre altres els del fuster Sr. Jonch; contestantli el primer tinent d'Alcalde i president de la comissió d'Hisenda Sr. Torras que si els comptes fossin d'amics del Sr. Xuclá ja no els hauria trobat exagerats.

Els fets: Al sortir de sessió el Sr. Jonch emprengué al regidor Sr. Xuclá demanantli explicacions del perque havia impugnat el seu compte, que el compte res tenia de exagerat com ell havia dit contestantli el Sr. Xuclá que a ell li semblava que s'havia contactat amb exés el valor dels treballs fets i mentres estaben discutint aixó sortí el regidor Sr. Jonch oncle del fuster del compte qui digué a son nevo i referintse al Sr. Xuclá: deixal estar a n'aquest lladre que cobrava les factures quatre vegades i are vol trobar exagerats aquestos comptes. Amb motiu d'aquestes paraules es promogué forta discussió entre els Srs. Domingo Jonch i Xuclá, arribant el primer a vies de fet, i al barrejarshi alguns amics per a evitar que la cosa arribés a pitjor algun empleat i varis adictes a la majoria la emprengueren contra els Srs. Illa i Valls que es trobaren allí, repartintse algun cop de puny, i voleiant paraigues i bastons.

El Sr. Alcalde i l'agent Sr. Catafal procuraren apaigabar els ànims lo que lograren al fi, sortint despres els Srs. Torras (Pauli) i el Sr. Algaró que amb els seus destemplats crits i renecs promogueren un nou escándol, pero aquest sols fou de crits.

Aixó fou lo succeït, i a lo que de moment ens abstenim de ferhi comentaris perque no semblin parcials en les actuals circumstancies, pero debem protestar contra aquest matonisme, ultim extrem a que podia arribar la decadent política local.

DEL MUNICIPI

En altre lloc d'aquest periódic ja parlem del indigne atropell del dijous passat, lo que si havem de repetir, es la frase impropia de esser dita en un consistori i que pronunciá el Sr. Pauli Torras al volguer defensar els comptes que impugnaba el Sr. Xuclá «*si aquets comptes fossin d'amics seus ja no 'ls trobaria exagerats.*»

Aquesta frase dita en ple consistori te mes gravetat de la que a primera vista sembla, ¿Volia dir amb aixó que els comptes que es discutien eren d'enemics del Sr. Xuclá?

No creiem que el Consistori sigui lloc adequat per a classificar les amistats o enemistats que tinguin els regidors i per lo tant sobraven aquelles paraules qu'eren inoportunes i fins cohibidores per a que el senyor Xuclá pogués parlar amb complerta independència.

¡Al tractar de comptes, sortir amb amics o enemics! Aixó no s'havia vist mai, a ben segur que sols s'acut al Sr. Torras.

Si arriba a dirho algún de la minoria ja hauria estat amatent a cridarlo a l'ordre la presidencia, pero ho deia en Paulino i aquest te dret de dirho tot.

¿Era que volia dir que aquells comptes eren d'amics seus (del Sr. Torras) i l'únic recurs que trobà per a justificarlos era dir al Sr. Xuclá que no eren amics seus?

Pocs recursos demostra el no trobar altre argument que aquest per a defensar uns comptes, i poc favor fá als industrials que trevallen per l'Ajuntament, al classificarlos en amics i enemics. ¡Quina teoria mes estafalaria ens porta al consistori el señor Torras!

¿Aixís pensen regenerar Granollers? ¡ja estem frescos amb aquestos senyors si supediten les coses del poble a amics i enemics!

¡Granollerins que voleu el bé del poble, ficseusi!

Vaja una manera de educar i regenerar al poble: dins el consistori al tractar de comptes parlar d'amics i enemics, i fóra el consistori al sortir de sessió emprendre-la amb insults i cops de puny als que en us d'un perfecte dret volén examinar i impugnar uns comptes. ¡Bella manera de demostrar la seva raó!

Segons una nota de l'Alcaldia que publiquem en altre lloc, diu que per al dia 26 d'aquest mes s'ha convocat a tots els veïns a fi de que acudeixin per a reunir-se en seccions per acordar les normes impositives del repart de consums.

Els veïns com deiem en el número passat s'han de reunir per seccions per a fixar la riquesa vritat de cada un, cosa que convingria molt fessin, per a fugir del sistema de guiar-se per la riquesa que consta en l'amillament, base completament falsa i amb la que s'han fixat fins are per a fer els repartiments.

L'amillament es defectuós, l'amillament no diu la vritat i menys mal si aquesta falta de vritat aquest amago, fos proporcional llavors almenys podria servir de guia i no resultaria el repartiment molt desproporcionat, podria ésser relativament equitatiu, pero are tal com está l'amillament es una verdadera inequitat el basarshi.

En l'amillament hi han cases amillades per valors que s'acosten a la vritat, altres per un 60 per cent de la seva riquesa real, altres un 50, un 30 i fins un 10, doncs hi ha qui te cases que li redituen 1000 ptes. i 2000 ptes., i en te sols 125 i 250 de declarades, ¿com pot resultar aixís equitatiu un repartiment fet sobre aquesta base tan falsa?

Per aixó convé que hi entervinguin els veïns, i que al fixarse la riquesa procurin que es fini lo mes apropat a la vritat, única manera de que el repartiment siga lo mes equitatiu possible i els uns no hagin de pagar per els altres.

Aixó que diem per la propietat urbana, deu practicar-se igualment per la propietat rústica, per els que cobren censos, per els industrials, en fi, per tots els que deuen ésser gravats amb el repartiment.

Sols acudint els veïns a les respectives seccions pot arreglarse, sino en absolut un bon xif, la falta d'equitat del repartiment per utilitats.

L'ANTONI SUÑOL

Es mort aquest ferm catalanista i benemérit ciutadà que era Antoni Suñol, el nom del qual anirà sempre unit a l'història del catalanisme.

En Suñol havia estat president de La Unió Catalanista, havent presidit com a tal l'Assemblea de Girona, celebrada arran de la célebre suspensió de «La Renaixensa». També va ésser En Suñol diputat provincial i durant el seu pas per la Diputació va col·laborar amb gran entusiasme a l'obra d'En Prat de la Riba i principalment en el que en podriem dir creació de la Mancomunitat.

En Suñol era un home que tenia arreu generals simpaties. Bondadós i afable, català convensut, catalanista intransigent, tots els qui el coneixien l'estimaven i veien en ell l'home íntegre i el ciutadà exemplar digne de tots els respectes.

La mort d'En Suñol ha produït un just sentiment, al qual ens associem de tot cor.

**

La Junta permanent de la Unió Catalanista, tantost enterada de la trista nova de la defunció de l'expresident de la mateixa l'Antoni Suñol, es reuní en caracter extraordinari, acordant: fer constar en acta el sentiment de la Unió per la pèrdua que té d'experimentar Catalunya de pensament nacionalista en un dels homes qui amb tanta sinceritat l'ha estimada i servida, expressar a l'honorable familia del finat el condol de la Unió i acompanyar-la en el sentiment; dedicar una corona a l'auster consoci i assistir a son enterrament.

LOCALS:

Durant la prop-passada setmana la Sucursal en aquesta Vila de La Caixa de Pensions per a la Veïnesa i d'Estalvis ha rebut per imposicions la quantitat de ptes. 26.917'90 i pagat per a reintegros ptes. 12.949'91 havent obert 4 llibretes noves.

En la sessió del dijous passat va llegir-se un telegrama de D. Francisc Cambó, actual ministre de Foment, notificant a l'Alcaldia haver remés les quantitats metàliques necessaries per a engravar la carretera de Barcelona a Ribas, que es la que passa per el centre de la nostra vila.

L'ajuntament va acordar enviar-li un altre telegrama, agraïnt-li la seva gestió.

Altra vegada hem tornat a veurer els nostres carrers convertits en llacs i les aceres fetes un fangueig que obliga a fer una munió de maniobres forçades als transeunts, que es veuen obligats a deambular pels nostres carrers.

Diumenge passat es repartí per aquesta vila un periodic titulat «La Vespa» qual text sembla que ha molestat a molta gent.

Nosaltres com havem dit altres voltes, en cassos semblants, no som partidaris d'aquestes estridencies, no creiem que amb treurer els drapets al sol de quatre senyors de Granollers, s'arregli el poble, pero aquestos mateixos senyors que are han posat el crit al cel, han de convenir també amb nosaltres que els insults setmanals de «El Demócrata» tampoc son raons que provin res i per cert que el tal «Demócrata» sembla atipat de mossegar insultar a tothom que li ha vingut bé.

No volem alabar el sistema pero trobem explicable lo que succeix i la culpa en aquestos cassos entenem qu'es sempre de qui comensa.

Hi ha que recordar la faula del noi i l'eco i que aquí a Granollers hi ha gent, que com el noi de la faula criden i esbaloten perque l'eco els torna sos propis insults i inconveniencias.

ALCALDIA

Para el dia 26 próximo se ha convocado a todo el vecindario a fin de constituirse en secciones las que deben acordar las normas impositivas del reparto de consumos correspondiente a este año, después base de las respectivas cuotas familiares.

El interés que revela la Corporación municipal para que todos los interesados se asocien a la misma al objeto de producir un trabajo equitativo, exige corresponder mediante la asistencia a todas las clases afectadas. Suprimiendo el impuesto directo sobre las materias de consumos es forzoso acudir al reparto vecinal cuyo medio deberá subsistir durante algunos años o sea en espera de beneficiar del Tesoro una participación en las contribuciones por industria e inmuebles. Es pues conveniente cooperar al mayor prestigio de la derrama evitando así reclamaciones partidistas e inoportunas cuyo resultado es únicamente perturbador, la marcha económica del Ayuntamiento que en realidad sufre después el vecindario ansioso de que sean mejoradas como conviene todos los servicios municipales.

MANEL ESQUIUS ANGUERA METJE-CIRUJIA

Ha traslladat el seu consultori i domicili al carrer d'en Prim, n.º 3. — Teléfono 131

Tip. J. Joseph. Teléfono 101 - Granollers

SABÓ**BARANGE****BARCELONA, GRANOLLERS I GIRONA****LLUIS SERRA I GUARDIA****BANQUER**Operacions de Banca y Borsa : Descompte de Lletres : Checs : Pago de Cupons : Compra i
venta de tota classe de Paper Negociable en Borsa.**AIGUES PER A ARRENDAR****RICOMA, 79 Y 81 — TELÉFONO 516 — GRANOLLERS****FORN DE SANT VICENS****CONFITERIA I
PASTISSERIA****PERE ROS**Elaboració diària de dolços : Gran assortit en confits de totes classes per a casaments i bateigs.
Galletes de diferents marques.**Carrer de Barcelona 12. - MOLLET****SE SERVEIX A DOMICILI****Canuto Morató****PINTOR-DECORADOR**ROTULS de TOTES CLASSES
ESPECIALITAT EN ELS
DORATS AL CRISTALLSe pinten i emborquen
HABITACIONS
a preus econòmics**Prim, 62 :: GRANOLLERS****EL VALLÉS NOU**
PERIODIC REGIONALISTA